

אללזומיאת: המחויבות לבלתי מחייב: מבחר קטעים

מערבית: לאה גלזמן**

20

הָבֵה נִלְךְ אֲנַחְנוּ, בְּעָלִי הַתְּעֵזָה וְהַנְּחִישוּת,
מֵאַחַדִּים לְקִרְאָת גּוֹרְלוֹתֵינוּ הַמְּרִדָּפִים לְהַשְׁיִגְנוּ
בְּמֹת נִמְצָא רֹחָה,
אֵין מִר יוֹתֵר מִטַּעַם הַחַיִּים הַנִּגְמָעִים בַּאֲנָחָה
בְּכֶךְ תּוֹכַח בְּשִׁתְּקִיא אוֹתָם מִקֶּרְבֶּךָ

39

סוֹלֵד אֲנִי לְשִׁמְעַי יִלְלָת אָבֵל שֶׁל הַמְּקוֹנֵן עָלַי.
כְּשִׁתְּגִיעַ שְׁעָתִי לְמוֹת, אֲדַע כִּי גִדְּשָׁה סִפְתִּי וְאַלְךָ לְעוֹלָמִי.
לֹא מִרְצוֹנִי צִלְלָתִי אֶל מִי גּוֹרְלִי:
שְׁנֵי בְנֵי הַחִיל – הַיּוֹם וְהַלֵּיל – בְּכֶכְךָ בֵּינֵיהֶם גָּרְרוּ אוֹתִי,
וְלוֹ נִתְּנָה לִי הַבְּחִירָה, לֹא הֵייתִי עוֹזֵב לְעוֹלָם אֶת מְקוֹמִי,
כְּדִי לְדוֹר בְּמִקּוֹם צְרוּת אַחֲרֵי מְקוֹם שֶׁל רַחֲבֻת.
הַמֹּת מִשִּׁיג אֶת כָּל הַבְּרוּאִים וְקוֹצֵר אוֹתָם
בְּחִצֵּי כְּלִיּוֹן הַמִּמְקְדִּירִים כַּעֲנָנִים אֶת שְׁמִי.
עֲצָתִי לָכֶם, אֶל תִּאֲחָזוּ בְּחַיִּים כִּהוּא זֶה
הַנְּנִי פוֹסֵעַ בְּעִקְבוֹת שְׂרִידֵי רַעִי שְׁעֻזְבוּ לִפְנֵי

* אבו אל-עלאא אַחְמַד בֶּן עַבְד אַלְלָה בֶּן סַלִּימָאן אֶתְנוּח' אל־מַעְרִי (בערבית: أبو العلاء أحمد بن عبد الله بن سليمان التتوخي المعري; 973-1054) היה משרור והוגה דעות ערבי סורי. אל־מערי היה ידוע בדיבורו הישיר והמחוספס עם כל בני שיחו, תכונה שגרמה לאחדים להסתייג ממנו ולאחרים להעריץ את דבקותו באמת. דעותיו העלו את חמת הממסד הדתי השמרני, העולמא, אך אלה לא הצליחו לשנות את דעותיו של אל־מערי. שירתו ותורת המוסר שעיצב קנו לו תומכים רבים, שנהרו אל מערת א־נועמאן, עיר הולדתו, מכל ארצות האסלאם.

** עריכת תרגום: מועתז אבו־צאלח, עריכת שירים: יונית נעמן.

97

כָּל עוֹד כּוֹחִי בְּמִתְנִי אַעֲשֶׂה טוֹב בְּחַיִּי
אֶל נָא תִתְּפַלְּלוּ עָלַי עִם בּוֹא יוֹם מוֹתִי
אִף אִם קְדוֹשֵׁיכֶם כָּלָם יַעֲנִיקוּ לִי אֶת בְּרַכְתֶּם
מִי מֵהֶם יוֹרֶה לִי אֶת נְתִיב הַחֲלוּץ מִכֻּלָּאִי

130

לֵאט לָךְ, אֶצִּיל נַפְשִׁי! רָמָה אוֹתָךְ נוֹכַח
שְׂרָלֶטֶן הַמְטִיף לְנָשִׁים וּמִשְׁקָר
בְּיָמִים בְּקֶרְבְּתְּכֶם אוֹסֵר עֲלֵיכֶם יֵין
וְעַם עָרֵב לוֹגֵם מִמֶּנּוּ בַּעֲצָמוֹ וּמִשְׁתַּכֵּר

132

הַשֶּׁכֶם עִם שַׁחַר בְּמִנְעָלֶיהָ וּמַעֲלֶיהָ יֵצֵאה
לְבַקֵּשׁ אֶת עֲצָתוֹ שֶׁל הַחוּזָה בְּכּוֹכְבֵּים הַסּוּמָא,
אִךְ אֵין בְּכַחוֹ לֹאמֹר לָהּ אֶת שְׁלֹדַעְתּוֹ בְּקִשָּׁה,
כִּי בּוֹר הוּא וְנִטּוּל שְׁנִינּוֹת מְכַדִּי שִׁינַחֵשׁ אֶפְלוֹ בַּעֲלָמָא.
"מַחֲר" – יֹאמֵר הוּא – "אוּ מַחֲרָתִים יִפְתָּחוּ שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם:
גִּשְׁמֵי בְּרָכָה יָרוּוּ כָּל צִמְאוֹן."
בְּסִכְלִים הַנִּבְעָרִים יִשַׁע אֲמוּנָה בְּמַחֲשַׁבַת כָּזָב
לְפִיָּה עוֹלָם הַנִּסְתָּר גָּלוּי לְפָנָיו
וְאֵלּוּ שְׁאֵלוּהוּ עַל הַחֲכָמָה שֶׁעַל חֲזוֹהוּ רְשׁוּמָה,
יִפְטִיר גַּם אִזּוֹ דְּבַר שְׁקָר אוּ יֵשִׁיב בְּדַמְמָה.